

Ypatinga dovana

„Tai turbūt Šventoji Dvasia“, – pagalvojo Merima.

Grečėn Piklezimer Kini

(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko Prancūzijoje.

„Merima! Fatima! Atėjo misionieriai!“ – pašaukė mama.

Merima užvertė Raštų istorijų knygą ir nubėgo į svetainę. Misionieriai mokė jų šeimą apie Jėzų Kristų. Merima ir jos šeima netrukus pasikrikštys. Ji nekantravo!

Merima atsisėdo su savo šeima.

„Šiandien mes kalbėsime apie Šventąją Dvasią,

– pasakė vyresnysis Mojajus. – Ji padeda mums jausti Dangiškojo Tėvo siunčiamą ramybę ir paguodą.“

„Ji taip pat skatina mus daryti gerus darbus, – pridūrė vyresnysis Kembelas. – Ir Ji padeda mums žinoti, kas yra tiesa. Tikriausiai anksčiau jautėte Šventąją Dvasią.“

Merima pagalvojo apie tą dieną, kai sužinojo apie Mormono Knygą. Ji jautėsi rami ir laiminga. Taip ji

ILUSTRAVO ALYSA PETERSEN

sužinojo, kad knyga yra tikra. Ar tai buvo Šventoji Dvasia?

„Kai pasikrikštysi, tau bus suteikta Šventosios Dvasios dovana, – tarė vyresnysis Mojajus. – Tai reiškia, kad Ji galės visada būti su tavimi, kad tau padėtų ir vadovautų.“

„Šią savaitę atkreipkite dėmesį į savo mintis ir jausmus, – pasakė vyresnysis Kembelas. – Atkreipkite dėmesį, kai Šventoji Dvasia kalbės su jumis.“

Tą vakarą, kai šeima meldėsi, Merima stebėjo, kaip jaučiasi. Ji jautėsi rami. Atrodė, lyg kažkas ją šiltai apkabintų. *Tai turbūt Šventoji Dvasia*, – pamanė ji.

Sekmadienį bažnyčioje Merima klausėsi dainos apie Jėzų Kristų. Ji jautėsi laiminga. Tai skatino ją padėti kitiems žmonėms. *Tai taip pat turbūt Šventoji Dvasia*, – pamanė ji.

Prieš miegą Merima skaitė Raštų istorijų knygą. Jos sesuo Fatima paprašė duoti ją paskaityti. Merima atsakė „ne“.

Merima skaitė toliau. Tada ji pasijuto blogai, kad nepasidalijo.

„Atsiprašau, – pasakė ji Fatimai, – ar nori paskaityti kartu?“

Fatima atsisėdo šalia. Jos skaitė paeiliui. Merima jautė šilumą ir laimę. *Tai turbūt Šventoji Dvasia*, – pamanė ji.

Pagaliau išaušo jų krikšto diena. Merima su šeima nuvyko į Bažnyčios pastatą ir persirengė baltais drabužiais.

Merima buvo pakrikštyta pirma. Vanduo buvo šaltas, bet ji džiaugėsi sudarydama sandorą su Dangiškuoju Tėvu. Mama ją apvyniojo rankšluosčiu. Tada ji žiūrėjo, kaip pasikrikštijo mama, tėtis ir Fatima.

Merima vėl persirengė sausais drabužiais. Dabar atėjo laikas patvirtinimui.

Misionieriai uždėjo rankas ant Merimos galvos. „Patvirtiname tave Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus

Kristaus Bažnyčios nare, – pasakė vyresnysis Kembelas, – ir sakome tau: priimk Šventąją Dvasią.“ Klausydama palaiminimo žodžių, Merima jautė šilumą.

Kai Merima buvo patvirtinta, ją apkabino mama. „Kaip jautiesi?“

„Labai gerai, – atsakė Merima. – Kai jie uždėjo rankas man ant galvos, aš kažką pajutau, tarsi ramybę.“ Ji nusišypsojo. „Tarsi kažkas man liepia gyventi gerai, padėti žmonėms ir laikytis įsakymų.“

„Ar žinai, ką jautei?“ – paklausė mama. „Taip, – spindinčiomis akimis pasakė Merima. – Tai buvo Šventoji Dvasia!“ ●

ŠVENTOJI DVASIA

Šventoji Dvasia kartais vadinama tiesiog „Dvasia“. Ji atneša mums žinias iš Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus. Ji mus guodžia ir moko priimti tinkamus sprendimus. (Žr. Doktrinos ir Sandorų 79:2.) Atsiverskite 21 puslapį, jame rasite aprašytus kelis būdus, kaip išgirsti Jos balsą.